

Ang Basahon ni Daniel - Numero Seseinta'y-Otso

*Pagpadayag sa Propetikong Mensahe sa Ezequiel Kapitulo Ocho: Ang
Balaod sa Domingo ug ang Kataposang mga Adlaw*

Jeff Pippenger
2024-02-01

Ang ikawalong kapitulo sa Ezeziel maoy usa sa labing sayon nga mga kapitulo sa pagtagna sa Kasulatan. Ang maong kapitulo adunay tin-aw nga sinugdanan.

Ug nahitabo sa ikaunom nga tuig, sa ikaunom nga bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang naglingkod ako sa sulod sa akong balay, ug ang mga anciano sa Juda nanaglingkod sa akong atubangan, nga didto ang kamot sa Ginoong Dios miabut sa ibabaw nako. Ezeziel 8:1.

Ang panan-awon adunay tin-awng pagtapos sa kapitulo onse.

Human niini gikuha ako sa espiritu ug gidala ako pinaagi sa usa ka panan-awon sa Espiritu sa Dios ngadto sa Caldea, ngadto kanila nga mga binihag. Busa ang panan-awon nga akong nakita mibulag gikan kanako. Unya gisugilon ko kanila nga mga binihag ang tanang mga butang nga gipakita kanako sa Ginoo. Ezeziel 11:24, 25.

Ang panan-awon sa ikawalong kapitulo nagsugod sa ikalimang adlaw, sa ikaunom nga bulan sa ikaunom nga tuig, usa lamang ka adlaw sa dili pa motakdo ang petsa sa “666,” ug sa pagkatinuod ang panan-awon mahitungod sa balaod sa Domingo, nga mao ang marka sa mananap, kansang ihap mao ang ihap sa “tawo sa sala,” ug usab ang ihap sa ikawalong gingharian nga gikan sa pito. Kadtong makadaug batok sa ihap nga “666,” modawat sa timri sa Dios, ug sa ikasiyam nga kapitulo, ang timri sa Dios ginabutang ibabaw sa matinumanong katawhan sa Dios sa kaulahiing mga adlaw.

Ug nakita ko ang laing timaan didto sa langit, daku ug kahibulongan, pito ka mga manolunda nga may pito ka ulahing mga hampak; kay diha kanila nahingpit ang kaligutgut sa Dios. Ug nakita ko ang daw sama sa usa ka dagat nga bildo nga sinagolan ug kalayo: ug sila nga nakabaton sa kadaugan batok sa mananap, ug batok sa iyang larawan, ug batok sa iyang marka, ug batok sa numero sa iyang ngalan, nagtindog ibabaw sa dagat nga bildo, nga may mga alpa sa Dios. Ug ilang giawit ang awit ni Moises nga ulipon sa Dios, ug ang awit sa Cordero, nga nagaingon, Dagku ug kahibulongan ang imong mga buhat, Ginoong Dios nga Makagagahum sa tanan; matarong ug matuod ang imong mga dalan, ikaw nga Hari sa mga balaan. Pinadayag 15:1–3.

Sa wala pa dayon sa pagtapos sa panahon sa pagsulay (kay ang pito ka mga manolunda nga adunay pito ka ulahing mga hampak magabubo sa kapungot sa Dios sa sunod nga kapitulo sa Pinadayag), ang katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw mailhan. Nakaangkon sila sa kadaugan batok sa upat ka mga butang. Ang pulong nga gihubad nga kadaugan nagpasabot sa pagdaug. Ang mga

matinumanon nakadaug batok sa mananap, sa larawan sa mananap, sa timaan sa mananap, ug sa numero sa iyang ngalan. Ang kadaugan naglakip sa kamatuoran nga sila nakasabut kon unsay gipasabot niadtong upat ka mga simbolo. Gamay ra kaayo nga porsiyento sa mga tawo ang nasayod kon unsay tinuod nga girepresentar niadtong upat ka simbolo sa panagna.

Kaniadto, ang kalibotan kaniadto nahibalo nga ang kapapahan mao ang bigaon sa Babilonia diha sa kapitulo disi-siyete, apan sumala sa giila sa Pulong sa Dios, ang pagsabot mahitungod sa bigaon sa Tiro nga nakighilawas sa mga hari sa yuta nahikalimtan sulod sa kasaysayan sa Estados Unidos. Ang pagdaug batok sa mapintas nga mananap nagakahulogan sa husto nga pagbahinbahin sa pulong sa kamatuoran sa pag-ila nga ang mapintas nga mananap sa tagna sa Biblia mao ang kapapahan. Sa misunod dayon nga kapitulo, ang dragon, ang mapintas nga mananap, ug ang mini nga propeta maoy nangulo sa kalibotan ngadto sa Armagedon, ug ang mga matinumanon sa Dios sa katapusang mga adlaw kinahanglan mahibalo kon kinsa kadtong tulo ka mga gahum.

Ug gibubo sa ikaunom nga manulonda ang iyang panaksan ibabaw sa dakong suba nga Eufrates; ug ang tubig niini nauga, aron maandam ang dalan sa mga hari gikan sa sidlakan. Ug nakita ko ang tulo ka mahugaw nga espiritu nga sama sa mga baki nga migula gikan sa baba sa dragon, ug gikan sa baba sa mapintas nga mananap, ug gikan sa baba sa mini nga propeta. Kay sila mao ang mga espiritu sa mga yawa, nga nagabuhat ug mga milagro, nga nangadto sa mga hari sa yuta ug sa tibook kalibutan, aron tigumon sila ngadto sa gubat nianang dakong adlaw sa Dios nga Makagagahum sa tanan. Ania karon, moanhi ako ingon sa usa ka kawatan. Bulahan ang nagabantay, ug nagatipig sa iyang mga sapot, aron dili siya maglakaw nga hubo, ug ilang makita ang iyang kaulawan. Ug iyang gitigum sila ngadto sa usa ka dapit nga gitawag sa pinulongang Hebreohanon nga Armagedon. Pinadayag 16:12–16.

Ang kadaugan batok sa mananap mao ang kadaugan sa husto nga pagsabot kon kinsa ang mananap. Ang teksto nga bag-o lang gikutlo nagapamulong ug panalangin ibabaw niadtong mga nagabantay ug nagabantay sa ilang mga bisti, apan sa ikaunom nga hampak, ang panahon sa pagsulay alang sa tanang tawo hingpit nang natapos. Sa dihang motindog si Miguel, ang panahon sa pagsulay sa tawo matapos ug dayon ibubo ang pito ka ulahing mga hampak. Walay paagi sa pag-ilis sa mga bisti human sa pagsira sa panahon sa pagsulay, apan adunay usa ka pasidaan nga nalangkit sa ikaunom nga hampak. Kana nga pasidaan may kalabotan sa pagbaton sa husto nga pagsabot sa mananap sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay, ug kon wala ka niana nga pagsabot, mawad-an ka sa bisti sa pagkamatarong ni Cristo sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay.

“Kadtong malibog sa ilang pagsabot sa pulong, nga mapakyas sa pagkakita sa kahulogan sa anticristo, sa pagkatinuod ibutang nila ang ilang kaugalingon sa dapig sa anticristo. Wala nay panahon karon alang kanato sa pagpakig-uyon sa kalibotan. Si Daniel nagatindog sa iyang bahin ug sa iyang dapit. Ang mga tagna ni Daniel ug ni Juan kinahanglan masabtan. Naghubad sila sa usag usa. Nagahatag sila sa kalibotan ug mga kamatuoran nga ang matag usa kinahanglan makasabut. Kining mga tagna mahimong saksi sa kalibotan. Pinaagi sa ilang katumanan niining ulahing mga adlaw, sila mismo magpasabot sa ilang kaugalingon.” Kress Collection, 105.

Kon ang usa ka tawo dili makasabut nga ang antikristo mao ang kapapahan, mahisakop siya sa panig sa kapapahan, o sumala sa gisulat ni Juan, magalakaw siyang hubo ug mapadayag ang iyang kaulawan. Ang pagdaug batok sa mananap mao ang pagsabut nga ang mananap mao ang gahum sa pagkapapa, ug sa tanan nga gipadayag mahitungod sa gahum sa pagkapapa. Kadtong makadaug ug makasabut nga ang kapapahan mao ang tawo sa sala, kinahanglan usab nga makasabut nga ang larawan sa kapapahan nagrepresentar sa prinsipyo sa panaghiusa sa iglesia ug sa estado, diin ang iglesia maoy nagakontrolar sa maong relasyon.

Sa basahon ni Daniel, ang estruktura sa mananap, nga mao ang kombinasyon sa iglesia ug estado, girepresentar ingon nga kalapasan sa pagkalaglag. Ang kalapasan mao ang sala, ug ang sala nga nagaporma sa papal nga mananap mao ang dihang ang mga hari motugyan sa ilang gahum ngadto sa papal nga awtoridad. Sa pagbuhat niini sila nagahimo ug espirituwal nga pakighilawas, nga mao ang kalapasan sa pagkalaglag ni Daniel, ug ang hulagway sa mananap ni Juan.

Ang pagdaug batok sa larawang papal mao ang pagsabot pinaagi sa Pulong sa Dios nga ang Tinipong Bansa sa Amerika una nga nagmugna niining maong relasyon, ug magpalig-on niini diha sa hapit nang moabut nga balaod sa Domingo, ug unya pugson ang tibuok kalibotan sa pagdawat sa maong relasyon.

Ang relasyon sa iglesia ug estado nga ipugos sa Estados Unidos ibabaw sa yuta naglangkob sa usa ka pangkalibotang kagamhanan (ang United Nations), nga mosulod sa usa ka alyansa uban sa kapapahan isip nagkontrolar nga gahum sa maong mga kahikayan. Ang pagdaug batok sa larawan sa mananap nga mapintas mao ang pagsabot, pinaagi sa propetikong Pulong sa Dios, nga ang larawan sa mananap nga mapintas nagrepresentar niining maong mga butang.

Ang pag-angkon sa kadaogan batok sa mapintas nga mananap ug sa larawan sa mapintas nga mananap nagalakup sa pag-angkon sa pagsabot mahitungod sa timailhan sa awtoridad sa mapintas nga mananap (sa kapapahan).

Ang marka sa mananap mao ang pinugos nga pagsaulog sa Domingo ingon nga Igpapahulay sa Dios. Aron makab-ot ang kadaogan batok sa marka, gikinahanglan ang pagsabot nga ang pagsimba sa Domingo mao ang pagsimba sa adlaw, ug nga kini dili moubos sa pagkatinuod kay pag-alagad sa pagano nga si Baal. Ang kadaogan nagalakup sa kamatuoran nga walay bisan kinsa nga modawat sa marka sa mananap hangtod nga kini ipatuman pinaagi sa pagpugos sa mga tawo.

“Apan ang mga Cristohanon sa nangaging mga kaliwatan nagsaulog sa Domingo, sa pagtuo nga sa pagbuhat niana ilang gituman ang Igpapahulay nga Adlaw sa Biblia; ug adunay karon tinuod nga mga Cristohanon sa matag iglesia, dili gawas ang panaghiusa sa Romano Katoliko, nga matinud-anong nagatuo nga ang Domingo mao ang Igpapahulay nga Adlaw nga gitudlo sa Dios. Gidawat sa Dios ang ilang pagkasinsero sa tuyo ug ang ilang pagkamatinuod-anon sa atubangan Niya. Apan sa diha nga ang pagsaulog sa Domingo ipatuman na pinaagi sa balaod, ug ang kalibutan mapahimangnoan mahitungod sa obligasyon sa tinuod nga Igpapahulay nga Adlaw, nan bisan kinsa nga molapas sa sugo sa Dios aron motuman sa usa ka tulomanon nga walay labawng awtoridad kondili kadto lamang sa Roma, sa ingon niana magapasidungog sa pagka-papa labaw sa Dios. Nagahatag siya ug pasidungog sa Roma ug sa gahum nga

nagapatuman sa institusyon nga gimando sa Roma. Nagsimba siya sa mananap ug sa iyang larawan. Sa diha nga ang mga tawo mosalikway sa institusyon nga gipahayag sa Dios nga maoy timaan sa Iyang awtoridad, ug sa baylo niini pasidunggan nila kadtong gipili sa Roma ingon nga ilhanan sa iyang pagkalabaw, sa ingon niana dawaton nila ang timaan sa pagkamaunongon ngadto sa Roma—‘ang marka sa mananap.’ Ug dili pa hangtud nga ang maong isyu sa ingon niini hayag nga mahipahimutang sa atubangan sa katawhan, ug sila mapahimutang sa pagpili tali sa mga sugo sa Dios ug sa mga sugo sa mga tawo, nga kadtong magapadayon sa kalapasan makadawat sa ‘marka sa mananap.’” *The Great Controversy*, 449.

Kadtong makadawat sa kadaogan batok sa mananap, sa larawan sa mananap, ug sa timaan sa mananap, kinahanglan usab makadawat sa kadaogan batok sa gidaghanon sa iyang ngalan. Sa yugto sa kasaysayan sa dihang ang bigaon sa Tiro wala hikalimti, ang kalibotang Protestante nahibalo nga ang kapapahan mao ang anticristo. Nahibalo sila nga giila ni Pablo ang kapapahan ingong “kanang dautan,” “ang tawong makasasala,” “ang tinago sa kadautan” ug “ang anak sa pagkalaglag; Nga mosupak ug mopahitas-on sa iyang kaugalingon labaw sa tanan nga gitawag nga Dios, o nga gisimba; sa pagkaagi nga siya ingon nga Dios nagalingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios.” Apan karon ang dakong bigaon sa Tiro hingkalimtan na.

Sa nangaging mga kapanahonan may nagkalainlaing paggamit sa isopsephy, o gematria, nga nagpakita nga ang numero nga “666” sa simbolikong paagi nagrepresentar sa pagka-papa. Usa ka klasikong pananglitan niini mao nga sa mitra sa papa nahisulat ang mga pulong nga Vicarius Filii Dei. Ang Vicarius Filii Dei, nga nagkahulogan og “Bisegerente sa Anak sa Dios,” ug busa naghigot sa iyang pag-angkon nga naglingkod sa templo sa Dios, nga nag-angkon nga siya mao ang Dios. Ang mga Latin nga letra sa Vicarius Filii Dei katumbas sa numero nga unom ka gatus ug kan-uman ug unom.

Ang mananap, nga mao ang gahum sa pagka-papa, mailhan pinaagi sa iyang numero ug ang iyang numero mao ang “666,” apan ang tawo sa sala nakadawat ug samad nga makamatay niadtong 1798, ug nahikalimtan na. Sa ulahing mga adlaw ang samad nga makamatay pagaayohon, ug ang pagkaayo sa samad nga makamatay nagaila nga ang Tinipong Bansa sa Amerika una nga maghimo ug hulagway ngadto sa mananap diha sa iyang kaugalingong nasod, ug unya pugson ang kalibotan sa pagbuhat sa mao usab.

Ang larawan sa kalibotan sa mananap duruha ug tripulo. Sa matagnaong kahulogan, kini duruha kay kini nahimo pinaagi sa hiniusang iglesia ug estado, apan kini tripulo tungod kay kini gilangkuban sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga manalagna. Sa dihang mapahimutang na ang tripulong panaghiusa sa mismong mga gahum nga modala sa kalibotan ngadto sa Armagedon, sila mao ang mananap nga mao ang ikawalong gingharian nga gikan sa pito, ug kini usab mao ang tripulong panaghiusa sa ikaunom nga gingharian. Ang gidaghanon sa ngalan sa mananap sa ulahing mga adlaw mao na usab ang “666,” kay kini nagrepresentar sa tulo ka mga gingharian nga ang matag usa kabahin sa ikaunom nga gingharian.

Ang pagdaug batok sa mananap, sa iyang larawan, sa iyang marka, ug sa gidaghanon sa iyang ngalan mao ang pagsabot sa tigmo nga “ang ikawalo gikan sa pito,” nga mao ang tinago sa Daniel

dos, nga giampo ni Daniel aron masabtan. Kini usa ka bahin sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga mabuksan sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay, kay ingon sa giingon ni Juan, ang “panahon haduol na.” Tungod niini, kadtong makadawat niana nga pagdaug gihulagway nga kauban sa mga manulunda nga magabubo sa mga hampak, kay sila makadawat sa pagdaug, o sa gikinahanglang masabtan nga propetikanhong pagsabot, sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay.

Kadtong nakasabut nga ang Pinadayag ni Jesu-Cristo ginabuksan sa dili pa ang pagtapos sa panahon sa pagsulay, ug nga ang gidaghanon nga “666” usa ka bahin nianang panan-awon, dili mapakyas sa pagtan-aw nga ang panan-awon sa Ezekiel kapitulo walo nagsugod sa ikalimang adlaw (nga mao ang adlaw sa wala pa ang ikaunom nga adlaw), sa ikaunom nga bulan sa ikaunom nga tuig. Sa katapusan sa kapitulo walo, kaluhaan ug lima ka mga lalaki ang nanagyukbo sa atubangan sa adlaw, ug ang kapitulo siyam nagaila niadtong mga nakadawat sa patik sa Dios.

Ang konteksto sa panan-awon mao ang marka sa mananap ug ang patik sa Dios, ug ang panan-awon ginapadayag sa dili pa mosira ang panahon sa pagsulay diha sa balaod sa Domingo, ingon sa ginatipo sa numero nga “666.” Apan ang pagsira sa panahon sa pagsulay nga giila nga mahitabo diha sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, dili mao ang pagsira sa panahon sa pagsulay sa tanang katawhan, kondili mao lamang ang pagsira sa panahon sa pagsulay alang sa mga Seventh-day Adventist.

Ang panan-awon gihulagway nga nahitabo sulod sa Jerusalem, nga usa ka simbolo sa iglesya sa Seventh-day Adventist. Sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, ang mga Seventh-day Adventist mao lamang ang hut-ong nga, didto ug niadtong higayona, pagapanubagon ngadto sa kahayag sa Igpapahulay.

“Kon ang kahayag sa kamatuoran gipadayag na kanimo, nga nagpadayag sa Igpapahulay sa ikaupat nga sugo, ug nagpakita nga walay patukoranan diha sa Pulong sa Dios alang sa pagsaulog sa Domingo, ug bisan pa niana nagkupot ka gihapon sa mini nga igpapahulay, nga nagdumili sa pagbalaan sa Igpapahulay nga gitawag sa Dios nga ‘akong balaang adlaw,’ madawat mo ang marka sa mapintas nga mananap. Kanus-a man kini mahitabo?—Sa dihang mosunod ka sa kasugoan nga nagsugo kanimo sa paghunong sa pagtrabaho sa Domingo ug sa pagsimba sa Dios, samtang nahibalo ka nga walay bisan usa ka pulong sa Biblia nga nagapakita nga ang Domingo lahi pa sa usa ka kasagarang adlaw sa pagtrabaho, mouyon ka sa pagdawat sa marka sa mapintas nga mananap, ug mosalikway sa silyo sa Dios. Kon atong madawat kini nga marka diha sa atong mga agtang o sa atong mga kamot, ang mga paghukom nga gipahibalo batok sa mga masupilon kinahanglan moabot kanato. Apan ang silyo sa buhi nga Dios ibutang ibabaw sa mga nagabantay sa Igpapahulay sa Ginoo uban ang matinud-anong konsensiya.” Review and Herald, Abril 27, 1911.

Ang panan-awon sa Ezekiel kapitulo otso hangtod kapitulo onse nagaila sa kasaysayan nga nag-una sa pagtapos sa panahon sa pagsulay alang sa Jerusalem. Gihulagway kini nga mahitabo usa lamang ka adlaw sa dili pa moabot ang numero nga “666,” ug ang kapitulo otso nagaila sa nagakagrabeng pagrebelde sulod sa Jerusalem nga miabut sa kinatumyan sa dihang ang mga pangulong lalaki miyukbo ngadto sa adlaw, sa ingon midawat sa marka sa mananap.

Ang ikasiyam nga kapitulo naghulagway sa usa ka manulunda nga milabay sa tibuok Jerusalem (sa ingon nagtimaan sa usa ka pag-uswag), ug nagbutang ug timri ibabaw sa usa ka pundok sa wala pa moabot ang mga manulunda sa paglaglag nga sa ulahi mopatay sa tanan nga walay maong timri. Ang duha ka kapitulo naglarawan sa usa ka nagpadayon nga kasaysayan nga nagdala ngadto sa balaod sa Domingo, diin ang usa ka pundok moyukbo sa adlaw, ug ang usa modawat sa timri sa Dios. Unya ang mga daotan papahawaon gikan sa Jerusalem, kay ang balaod sa Domingo nagapabulag sa mga daotan ug sa mga manggialamon.

Ang pagtimri nga gihulagway diha sa Ezekiel kapitulo nuwebe mao usab ang maong pagtimri nga gihulagway diha sa Pinadayag kapitulo pito.

“Kon ang maong mga talan-awon sama niini mao ang umalabot, ang hilabihan ka makalilisang nga mga paghukom ibabaw sa usa ka kalibotan nga sad-an, hain man ang dalangpanan alang sa katawhan sa Dios? Sa unsang paagi sila mapanalipdan hangtod nga ang kasuko molabay na? Si Juan nakakita sa mga elemento sa kinaiyahan—linog, unos, ug politikanhong panagbangi—nga gihulagway ingon nga ginapugngan sa upat ka mga manulonda. Kining mga hangin anaa sa pagpugong hangtod nga ihatag sa Dios ang pulong aron buhian kini. Anaa dinha ang kaluwasan sa iglesia sa Dios. Ang mga manulonda sa Dios nagatuman sa Iyang sugo, nga ginapugngan ang mga hangin sa yuta, aron ang mga hangin dili mohuyop sa yuta, ni sa dagat, ni sa bisan unsang kahoy, hangtod nga ang mga sulugoon sa Dios matimbrihan sa ilang mga agtang. Ang gamhanang manulonda nakita nga nagasaka gikan sa sidlakan (o sa pagsubang sa adlaw). Kining labing gamhanan sa mga manulonda adunay diha sa iyang kamot ang timri sa buhing Dios, o Niya nga mao lamang ang makahatag ug kinabuhi, nga makahimo sa pagsulat ibabaw sa mga agtang sa timaan o sa sinulat, kang kinsa igahatag ang pagka-imortal, ang kinabuhing walay katapusan. Mao kini ang tingog niining labing hataas nga manulonda nga may kagahum sa pagsugo sa upat ka mga manulonda sa pagpugong sa upat ka mga hangin hangtod nga kining buluhaton matuman, ug hangtod nga siya maghatag sa tawag sa pagbuhian kanila.”

“Ang mga magmadaogon batok sa kalibotan, sa unod, ug sa yawa, mao ang mga pinalabi nga modawat sa timri sa buhing Dios. Kadtong ang ilang mga kamot dili limpyo, kansang mga kasingkasing dili putli, dili makabaton sa timri sa buhing Dios. Kadtong nagalaraw ug sala ug nagabuhat niini pagailabyan. Ang lamang niadtong, sa ilang kahimtang atubangan sa Dios, nagapuno sa baruganan niadtong nagahinulsol ug nagsugid sa ilang mga sala sa dakong anti-tipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli, maoy pagailhon ug timan-an ingon nga takus sa panalipod sa Dios. Ang mga ngalan niadtong sa malig-on nagatan-aw, nagapaabot, ug nagabantay sa pagpakita sa ilang Manluluwas—nga mas mainiton ug mas handumon pa kay kanila nga nagahulat sa kabuntagon—maihip uban niadtong mga pinatikan. Kadtong, bisan pa nga ang tanang kahayag sa kamatuoran nagasidlak ibabaw sa ilang mga kalag, kinahanglan unta adunay mga buhat nga nagtugbang sa ilang giangkon nga pagtuo, apan nadani sa sala, nagapahamutang ug mga diosdios sa ilang mga kasingkasing, nagadunot sa ilang mga kalag atubangan sa Dios, ug nagahugaw niadtong nagapakig-uban kanila diha sa sala, pagapapas-on ang ilang mga ngalan gikan sa basahon sa kinabuhi, ug biyaan sa kangitngit sa tungang gabii, nga walay lana sa ilang mga sudlanan uban sa ilang mga suga. ‘Kaninyong nangahadlok sa Akong ngalan mosubang ang Adlaw sa Pagkamatarong uban ang kaayohan diha sa Iyang mga

pako.”

“Kining pagtimri sa mga alagad sa Dios mao ra ang gipakita kang Ezekiel diha sa panan-awon. Si Juan usab nahimong saksi niining labing makapahinganghang pagpadayag. Iyang nakita ang dagat ug ang mga balod nga nagangulob, ug ang mga kasingkasing sa mga tawo nga nangaluyahon tungod sa kahadlok. Iyang nakita ang yuta nga nauyog, ug ang kabukiran nga gidala ngadto sa taliwala sa dagat (nga sa literal gayud nagakahitabo), ang mga tubig niini nga nagangulob ug nagkaguliyang, ug ang kabukiran nga nangurog tungod sa paghubag niini. Iyang gipakita ang mga hampak, mga salot, gutom, ug kamatayon nga nagatuman sa ilang makalilisang nga buluhaton.” Testimonies to Ministers, 445.

Ang pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo diha sa Pinadayag kapitulo pito gipakita usab diha sa kapitulo siyam sa Ezekiel, ug ang manulonda nga nagtimri mao ang labing gamhanang manulonda, nga mitungha gikan sa sidlakan. Kadtong mga nangawala, kansang mga ngalan napapas gikan sa basahon sa kinabuhi, gihulagway nga “walay lana sa ilang mga sudlanan uban sa ilang mga suga.” Ang duha ka hut-ong diha sa panan-awon sa Ezekiel kapitulo walo hangtod onse, mao ang mga manggialamon ug mga buang nga ulay sa Mateo baynte singko, ug busa sila mga Adventista.

“Ang sambingay bahin sa napulo ka mga ulay diha sa Mateo 25 naghulagway usab sa kasinatian sa katawhang Adventista.” The Great Controversy, 393.

Gisusi ni Sister White sa piho nga paagi ang Jerusalem sa panan-awon ni Ezekiel ingon nga Adventismo:

“Ang tinuod nga katawohan sa Dios, nga nagabaton sa espiritu sa buhat sa Ginoo ug ang kaluwasan sa mga kalag anaa sa ilang kasingkasing, sa kanunay magatan-aw sa sala diha sa iyang tinuod, makasasala nga kinaiya. Kanunay silang motindog dapig sa matinumanon ug prangka nga pagbadlong sa mga sala nga sayon kaayo makasilo sa katawohan sa Dios. Ilabina sa katapusang buluhaton alang sa iglesia, sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga mao ang motindog nga walay ikasaway sa atubangan sa trono sa Dios, ilang mabati sa labing halalum ang mga kasaypanan sa mga nagangkon nga katawohan sa Dios. Kini mapugosong gipadayag pinaagi sa ilustrasyon sa manalagna mahitungod sa katapusang buluhaton ilalom sa hulagway sa mga tawo nga ang matag usa adunay hinagiban sa pagpatay diha sa iyang kamot. Usa ka tawo sa taliwala nila nagsul-ob ug lino, nga adunay budyong tinta sa magsusulat diha sa iyang kiliran. ‘Ug ang Ginoo miingon kaniya, Lumatas ka sa taliwala sa siyudad, sa taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nagahilak tungod sa tanang mga kangil-ad nga ginabuhat sa taliwala niana.’” Testimonies, volume 3, 266.

Ang panan-awon sa Ezequiel kapitulo otso hangtod onse direkta nga naghisgot sa kasaysayan sa Adventismo paingon ngadto ug sa panahon sa balaod sa Domingo. Kini nagaila sa duha ka matang sa mga magsisimba nga anaa sulod sa Jerusalem (Adventismo), ug sa tagna nahilambigit sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga pagabuksan sa wala pa ang pagtapos sa panahon sa pagsulay, kay ang unang mga pakisayran niini nagapadayag sa gidaghanon nga “666” diha sa tagnaong simbolismo. Sa pagbuhat niini, kini nagaila sa usa sa upat ka mga butang nga pagabuntogon sa mga

manggialamon sa katapusang mga adlaw, ug kadtong upat ka mga butang kabahin sa kahayag sa ikawalo nga usa nga “gikan sa pito.” Ang Pinadayag kinse usab nagaila nga kadtong nakabaton sa kadaugan batok sa upat ka simbolikong mga aspeto sa pagkapapa, nagaawit sa awit ni Moises ug sa Cordero.

Nianang adlaw, si Isaias, sa kapitulo baynte-siyete, nagaingon nga ang mga matarong sa ulahing mga adlaw magaawit sa awit sa kaparasan, nga mao ang awit nga giawit sa Cordero sa dihang naglakaw siya taliwala sa mga tawo, nga nagaila sa usa ka pinili nga katawhan nga ginalabyan samtang ang usa ka bag-ong pinili nga katawhan ginapili. Kana nga awit ginaawit sa “mga maalamon” sa ulahing mga adlaw sa panahon sa pagtimri sa Ezekiel 9 ug Pinadayag 7. Ang panan-awon ni Ezekiel sa mga kapitulo otso hangtod onse kabahin nianang maong awit.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang matuod nga katawohan sa Dios, nga may espiritu sa buluhaton sa Ginoo ug sa kaluwasan sa mga kalag diha sa ilang kasingkasing, sa kanunay magatan-aw sa sala diha sa iyang tinuod, makasasala nga kinaiya. Sila sa kanunay mopadapig sa matinumanon ug prangka nga pagbadlong sa mga sala nga sa kasayon makasilo sa katawohan sa Dios. Ilabina sa katapusang buluhaton alang sa iglesia, sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga manindog nga walay ikasaway atubangan sa trono sa Dios, sila mobati sa labing halalum sa mga kasaypanan sa mga katawohan sa Dios nga nagaangkon nga iya sila. Kini sa makusganong paagi gipakita pinaagi sa hulagway sa propeta mahitungod sa katapusang buluhaton ilalom sa dagway sa mga tawo nga tagsatagsa may hinagiban sa pagpamatay diha sa iyang kamot. Usa ka tawo taliwala kanila nagsul-ob ug lino, nga may sudlanan sa tinta sa magsusulat sa iyang kilid. ‘Ug ang Ginoo miingon kaniya, Lumakaw ka latas sa taliwala sa siyudad, latas sa taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nanaghilak tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niana.’”

“Kinsa man ang nanindog sa konseho sa Dios niining panahona? Mao ba kini sila nga sa pagkatinuod nangatarungan sa mga sayop taliwala sa nag-angkon nga katawohan sa Dios ug nga nagbagulbol sa ilang mga kasingkasing, kon dili man dayag, batok niadtong magabadlong sa sala? Mao ba kini sila nga mibarog batok kanila ug nagpakighiusa sa pagbati niadtong nagabuhat ug sayop? Dili gayud! Gawas kon sila maghinulsol, ug mobiya sa buluhaton ni Satanas sa paglupig niadtong nagapas-an sa palas-anon sa buluhaton ug sa pagpalig-on sa mga kamot sa mga makasasala sa Zion, dili gayud sila makadawat sa timaan sa pag-uyon sa Dios pinaagi sa pagsilyo. Mangapukan sila diha sa kinatibuk-ang pagkalaglag sa mga daotan, nga girepresentahan sa buhat sa lima ka mga tawo nga nagadala ug mga hinagiban sa pagpatay. Timan-i kining puntoha uban sa dakong pag-amping: Kadtong nakadawat sa putli nga timaan sa kamatuoran, nga gipaumol diha kanila pinaagi sa gahum sa Espiritu Santo, nga girepresentahan pinaagi sa usa ka timaan sa tawo nga sinul-oban ug lino, mao kadtong ‘nanag-agulo ug nanagtiyabaw tungod sa tanang mga dulomtanang buhat nga ginabuhat’ sulod sa iglesia. Ang ilang gugma alang sa kaputli ug sa dungog ug himaya sa Dios ingon niana kadako, ug sila adunay tin-aw kaayo nga pagtan-aw sa hilabihang pagkamakasasala sa sala, nga sila girepresentahan nga anaa sa kasakit sa kasingkasing, bisan pa gani nag-agulo ug

nagatiyabaw. Basaha ang ikasiyam nga kapitulo sa Ezekiel.”

“Apan ang kinatibuk-ang pagpatay sa tanan nga dili makakita sa maong halapad nga kalainan tali sa sala ug pagkamatarong, ug dili mobati sama niadtong nagatindog sa tambag sa Dios ug nakadawat sa marka, gihulagway diha sa sugo ngadto sa lima ka mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay: ‘Sumunod kamo kaniya latas sa siyudad, ug panglabaya: ayaw pagpasaylo ang inyong mata, ni magmaloloy-on kamo: laglaga gayud ang mga tigulang ug ang mga batan-on, ang mga ulay, ug ang mga gagmayng bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsang tawo nga anaa kaniya ang marka; ug sugdi ninyo sa Akong santuwaryo.” Testimonies, tomo 3, 266, 267.